

Provinciale Staten

Cluster	Concern	Behandeld	H. Yazar
Ons kenmerk	DOC-00506815	Telefoon	+31 6 27 85 04 63
Uw kenmerk	-	Maastricht	27 juni 2023
Bijlage(n)	1	Verzonden	28 juni 2023

Onderwerp Antwoord van Gedeputeerde Staten op schriftelijke vragen naar aanleiding van ontwikkelingen rondom het Californiëdossier

Van het lid : P. Plusquin, R. Claassen, R. Driessen, T. Jetten, M. Jenneskens, R. Franssen, P. Schyns, A. Fischer

Fractie : Partij voor de Dieren, PVV, Forum voor Democratie, GroenLinks, D66, Lokaal-Limburg, JA21, 50Plus

Inzake : naar aanleiding van ontwikkelingen rondom het Californiëdossier

Vraag 1

Indien er sprake is van onbehoorlijk bestuur kan de bestuurder aansprakelijk gesteld worden, dat dient dan binnen een bepaalde termijn te gebeuren. Kan het College helderheid verschaffen over de juridische termijn inzake de omstreden gronddeal Californië? Wat is de ingangsdatum van de termijn, wat is de einddatum van de termijn en hoeveel tijd neemt het in beslag om tijdig de benodigde juridische stappen te nemen om de gronddeal terug te draaien cq de aansprakelijkheid in te stellen?

Antwoord

Bij de tot nu toe bekende feiten en omstandigheden is, indien er sprake is van onbehoorlijk bestuur van de voormalig bestuurder van Californië, Californië de aangewezen partij om de betreffende bestuurder aansprakelijk te stellen. Californië is ook degene die moet analyseren (i) of er vorderingen op haar voormalig bestuurder zijn, (ii) wanneer die vervallen dan wel verjaren en (iii) of in dat kader bepaalde acties moeten worden ondernomen.

De verjaringstermijn van een bestuurdersaansprakelijkheidsvordering bedraagt vijf (5) jaar na de aanvang van de dag volgend op die waarop zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig (20) jaar na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt. De ingangsdatum van deze termijn vangt waarschijnlijk op zijn vroegst aan op de datum waarop de notariële akten van levering van de bewuste percelen van Californië aan de toenmalige bestuurder hebben plaatsgevonden; naar wij hebben begrepen op 24 december 2019 respectievelijk 17 december 2020. Als ervan wordt uitgegaan dat Californië toen direct bekend was met de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon, zouden de vordering op de voormalig bestuurder in principe eerst op 24 december 2024 respectievelijk 17 december 2025 verjaren. Deze verjaringstermijn kan zo nodig door Californië worden gestuit met een stuitingsbrief.

Aan de hand van de uitkomsten van het lopende onderzoek zal Californië moeten beoordelen of en, in hoeverre, het handelen van de toenmalig bestuurder kwalificeert als onbehoorlijk bestuur. Het is aan Californië om vervolgens te bepalen of zij daarop rechtsmaatregelen kan en wil nemen om de gronddeal terug te draaien en/of de voormalig bestuurder aansprakelijk te stellen en, zo ja, welke juridische stappen daarvoor benodigd zijn. Hoeveel tijd Californië nodig heeft om hierover besluiten te nemen, kan niet voor Californië worden beantwoord.

In bijlage 1 "juridisch advies" wordt dit antwoord nader toegelicht.

Vraag 2

In hoeverre is gehandeld volgens Sturing in Samenwerking 3.0: het strategisch investeringsbeleid en uitvoeringskader, kortweg SIS 3.0 genoemd? Met andere woorden, in hoeverre heeft het College en Ontwikkelingsbedrijf Californië gehandeld volgens SIS 3.0, in het bijzonder aan de relevante passages over vennootschappen in SIS 3.0?

Antwoord

SIS 3.0 is op 5 februari 2021 door uw Staten vastgesteld. Dit kader beschrijft de uitgangspunten en randvoorwaarden voor het aangaan en beheren van verbonden partijen. Hieronder vallen de provinciale deelnemingen in vennootschappen. Bij deze deelnemingen vervult de provincie Limburg (lees: GS) de rol van actief aandeelhouder. Een voorbeeld is de provinciale deelneming in Ontwikkelbedrijf Greenport Venlo BV (hierna: Ontwikkelbedrijf) met een aandeelhoudersbelang van 58.6%. Bij het aangaan van een deelneming worden de passages over actief aandeelhouderschap (SIS 3.0) geborgd in de betreffende (oprichtings)documenten van de deelneming. Indien sprake is van meerdere aandeelhouders dan gebeurt dit in samenspraak. De oprichtingsdocumenten (statuten e.d.) vormen vervolgens het kader waarbinnen de betreffende vennootschap, en dus ook de Provincie als aandeelhouder, dient te handelen. Kort gezegd, is SIS 3.0 leidend bij de inrichting van een vennootschap én de uitvoering van ons aandeelhouderschap. PS en GS handelen dus in lijn met SIS 3.0, maar vennootschappen en haar bestuurders in lijn met hun statuten en directiereglementen.

Soms komt het voor dat de Provinciale deelnemingen zelf ook weer deelnemen in vennootschappen. En deze zogenaamde 'dochters' kunnen op hun beurt ook participeren in vennootschappen (kleindochters).

Binnen de dochters en kleindochters kan de Provincie géén rechtstreekse invloed uitoefenen als aandeelhouder. Deze (klein)dochters zijn ook niet gehouden aan SIS 3.0. Om aan de voorkant te borgen dat de doelstellingen van eventuele (klein)dochter(s) bijdragen aan de moeder/holding (en dus van de Provincie) is -voor het eerst- in SIS 3.0 onder 7.3 'vormgeving en beheer' de volgende passage opgenomen*:

'Binnen deze dochters en kleindochters kan de Provincie (in beginsel) géén rechtstreekse invloed uitoefenen als aandeelhouder. Van belang is bij het aangaan van de 'moeder' deelneming te borgen dat ook in geval van oprichting van (klein)dochters eveneens de doelstellingen daarvan bijdragen aan de doelstellingen van de holding/moeder. Onderdeel hiervan kan zijn dat ingrijpende beslissingen van de dochters aan aandeelhouders van de 'moeder' ter goedkeuring moeten worden voorgelegd'.

Grondexploitatie maatschappij Californië BV (hierna Californië) is een voorbeeld van zo'n kleindochter van de Provincie. De Provincie heeft een belang van 58,6% in het Ontwikkelbedrijf. En het Ontwikkelbedrijf heeft een minderheidsbelang in Californië (33,2%) en dus geen doorslaggevende stem. Provincie is tevens aandeelhouder in LIOF N.V. met een belang van 50%. LIOF heeft een minderheidsbelang van 15,3 % in Californië. De Provincie is géén aandeelhouder in Californië. Binnen Californië kan de Provincie Limburg derhalve geen rechtstreekse invloed uitoefenen als aandeelhouder. Californië is niet gehouden aan provinciale kaders waaronder SIS 3.0. Deze vennootschap dient te handelen binnen haar eigen kaders.

Kortom, SIS 3.0 ziet niet op het handelen van (klein)dochtervennootschappen anders dan dat bij oprichting van deze (klein)dochters kan worden bepaald dat belangrijke besluiten van de (klein)dochters goedkeuring behoeven van de moeder-aandeelhouders. Bij Californië is dit niet aan de orde. Het Ontwikkelbedrijf is per 1 januari 2017 aandeelhouder geworden van Californië. SIS 3.0 bestond destijds nog niet. In SIS 2.0, vastgesteld door uw Staten d.d. 10 februari 2017, was deze passage niet opgenomen. Evenmin was dit opgenomen in de eerste versie van SIS vastgesteld door uw Staten d.d. 21 juni 2013. Inmiddels wordt bij het vormgeven van nieuwe deelnemingen zoveel als mogelijk bepaald dat bij het oprichten van (klein)dochters wordt geborgd dat ingrijpende beslissingen van de (klein)dochters aan de aandeelhouders van de "moeder" ter goedkeuring moeten worden voorgelegd. Bij nieuwe deelnemingen waarin de Provincie enig aandeelhouder is wordt het gestelde in SIS 3.0 in de statuten opgenomen. Bij deelnemingen waarin meerdere aandeelhouders zijn kan de Provincie dit niet eenzijdig opleggen.

Gedeputeerde staten van Limburg

voorzitter

secretaris

Bijlage 1: Juridisch advies

1 Inleiding

Naar aanleiding van de ontwikkelingen rondom het Californiëdossier, en het aangevraagde interpellatiedebat, hebben de fracties van de Partij voor de Dieren, PVV, FvD, GroenLinks, D66, Lokaal-Limburg, JA21 en 50PLUS per brief van 15 juni 2023 onder meer de volgende vraag gesteld:

1. Indien er sprake is van onbehoorlijk bestuur kan de bestuurder aansprakelijk gesteld worden, dat dient dan binnen een bepaalde termijn te gebeuren. Kan het College helderheid verschaffen over de juridische termijn inzake de omstreden gronddeal Californië? Wat is de ingangsdatum van de termijn, wat is de einddatum van de termijn en hoeveel tijd neemt het in beslag om tijdig de benodigde juridische stappen te nemen om de gronddeal terug te draaien cq de aansprakelijkheid in te stellen?

In deze notitie wordt antwoord gegeven op deze vraag.

2 Verkort antwoord

Bij de tot nu toe bekende feiten en omstandigheden is, indien er sprake is van onbehoorlijk bestuur van de voormalig bestuurder van Californië, Californië de aangewezen partij om de betreffende bestuurder aansprakelijk te stellen. Californië is ook degene die moet analyseren (i) of er vorderingen op haar voormalig bestuurder zijn, (ii) wanneer die vervallen dan wel verjaren en (iii) of in dat kader bepaalde acties moeten worden ondernomen.

De verjaringstermijn van een bestuurdersaansprakelijkheidsvordering bedraagt vijf (5) jaar na de aanvang van de dag volgend op die waarop zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig (20) jaar na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt. De ingangsdatum van deze termijn vangt waarschijnlijk op zijn vroegst aan op de datum waarop de notariële akten van levering van de bewuste percelen van Californië aan de toenmalige bestuurder hebben plaatsgevonden; naar wij hebben begrepen op 24 december 2019 respectievelijk 17 december 2020. Als ervan wordt uitgegaan dat Californië toen direct bekend was met de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon, zouden de vordering op de voormalig bestuurder in principe eerst op 24 december 2024

respectievelijk 17 december 2025 verjaren. Deze verjaringstermijn kan zo nodig door Californië worden gestuit met een stuitingsbrief.

Aan de hand van de uitkomsten van het lopende onderzoek zal Californië moeten beoordelen of en, in hoeverre, het handelen van de toenmalig bestuurder kwalificeert als onbehoorlijk bestuur. Het is aan Californië om vervolgens te bepalen of zij daarop rechtsmaatregelen kan en wil nemen om de gronddeal terug te draaien en/of de voormalig bestuurder aansprakelijk te stellen en, zo ja, welke juridische stappen daarvoor benodigd zijn. Hoeveel tijd Californië nodig heeft om hierover besluiten te nemen, kan niet voor Californië worden beantwoord.

3 Nadere toelichting

3.1 Bestuurdersaansprakelijkheid

Nederlands recht maakt onderscheid tussen interne en externe bestuurdersaansprakelijkheid, welk onderscheid ook relevant is voor de bovenstaande vraag.

Interne bestuurdersaansprakelijkheid

Een bestuurder is tegenover de vennootschap verantwoordelijk voor de behoorlijke vervulling van zijn taak.¹ Een bestuurder kan slechts persoonlijk aansprakelijk zijn voor de schade die de vennootschap heeft geleden, indien hem een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Het dient te gaan om een onmiskenbaar duidelijke tekortkoming. Enkel "nalatig gedrag" van een bestuurder leidt niet tot aansprakelijkheid voor onbehoorlijk bestuur. Bij de beoordeling of de bestuurder inderdaad een persoonlijk ernstig verwijt kan worden gemaakt, moeten alle omstandigheden van het geval worden betrokken. Tot de in aanmerking komende omstandigheden voor deze interne bestuurdersaansprakelijkheid behoren onder meer de aard van de door de rechtspersoon uitgeoefende activiteiten, de in het algemeen daaruit voortvloeiende risico's, de taakverdeling binnen het bestuur, de eventueel voor het bestuur geldende richtlijnen, de gegevens waarover de bestuurder beschikte of behoorde te beschikken ten tijde van de aan hem verweten beslissingen of gedragingen, alsmede het inzicht en de zorgvuldigheid die mogen worden verwacht van een bestuurder die voor zijn taak berekend is en deze nauwgezet vervult.² De omstandigheid dat gehandeld is in strijd met de statutaire bepalingen die de rechtspersoon beoogt te beschermen, moet in dit verband als een zwaarwegende omstandigheid worden aangemerkt, die in beginsel de aansprakelijkheid van de bestuurder vestigt.³ Dit geldt ook wanneer in strijd is gehandeld met de wettelijke bepalingen die de rechtspersoon beogen te beschermen.

De procedure tegen de bestuurder wegens interne bestuurdersaansprakelijkheid moet gevoerd worden door de vennootschap (of de curator in geval van faillissement). Aandeelhouders kunnen een dergelijke vordering niet zelf instellen ten behoeve van de vennootschap.

¹ Artikel 2:9 BW.

² Hoge Raad 10 januari 1997, *NJ* 1997/360 (Staleman / Van de Ven), Hoge Raad 18 februari 2000, *NJ* 2000/295 (Oosterhof), Hoge Raad 8 december 2006, *NJ* 2006/659 (Ontvanger / Roelofsen).

³ Hoge Raad 29 november 2002, *NJ* 2003/455 (Berghuizer Papierfabriek).

Externe bestuurdersaansprakelijkheid

Een bestuurder kan door derden, bijvoorbeeld door een schuldeiser of aandeelhouder, op grond van onrechtmatige daad persoonlijk aansprakelijk worden gesteld voor schade. Ook in deze situatie geldt dat niet iedere in de hoedanigheid van bestuurder gemaakte fout tot persoonlijke aansprakelijkheid leidt: de bestuurder moet bij de vervulling van zijn taak de zorgvuldigheidsnorm uit artikel 6:162 BW hebben geschonden. Het handelen moet zo onzorgvuldig zijn dat de bestuurder persoonlijk een ernstig verwijt kan worden gemaakt. Voorts dient de eisende partij aannemelijk te maken dat daadwerkelijk schade is geleden.

Aandeelhouders moeten een vordering tegen een bestuurder dus baseren op onrechtmatige daad. Aandeelhouders hebben geen afgeleid vorderingsrecht en zij kunnen geen afgeleide schade vorderen.⁴ Aandeelhouders kunnen slechts aanspraak maken op schadevergoeding in het zeer uitzonderlijke geval dat de bestuurder ten opzichte van de aandeelhouder in kwestie een specifieke zorgvuldigheidsnorm heeft geschonden, bijvoorbeeld in het geval dat een bestuurder de aandeelhouders bewust onjuist heeft geïnformeerd. Om een beroep op schending van een specifieke zorgvuldigheidsnorm jegens een aandeelhouder te kunnen honoreren, dienen bijkomende omstandigheden te worden gesteld. Die bijkomende omstandigheden kunnen bijvoorbeeld bestaan uit opzet om de betreffende aandeelhouder(s) te benadelen.

Conclusie bestuurdersaansprakelijkheid

Wanneer blijkt van onbehoorlijk bestuur bij Californië, kan Californië (vertegenwoordigd door haar huidige bestuurder) de voormalig bestuurder voor de daaruit voortvloeiende schade aansprakelijk stellen. De aandeelhouders van Californië hebben in beginsel geen zelfstandig vorderingsrecht ten opzichte van de voormalig bestuurder, tenzij sprake is van een schending van een specifieke zorgvuldigheidsnorm jegens een aandeelhouder. Dat laatste lijkt op basis van de nu beschikbare informatie niet aan de orde. Schadevergoeding wordt in beginsel voldaan in geld, maar schadevergoeding in natura (teruglevering van de percelen) kan eventueel ook worden gevorderd.⁵

3.2 Termijn

In deze paragraaf bespreken wij de relevante termijnen die Californië in ogenschouw dient te nemen. De termijnen vloeien voort uit de klachtplicht en de verjaring.

Klachtplicht

Een schuldeiser kan mogelijk geen beroep meer doen op een gebrek in de prestatie indien hij niet binnen bekwame tijd nadat hij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijs had behoren te ontdekken heeft geklaagd bij de schuldenaar. Dit is de zogeheten klachtplicht. Hoewel de heersende leer is dat de klachtplicht geen toepassing vindt in situaties van interne bestuurdersaansprakelijkheid, kan niet worden uitgesloten dat een

⁴ Hoge Raad 12 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1899 (*Holding/Gemeente Gilze-Rijen*) en Hoge Raad 2 december 1994, NJ 1995/288 (*ABP/Poot*).

⁵ Artikel 6:103 BW.

rechter de klachtplicht toepast als de bestuurder daarop een beroep zou doen.⁶ Voor zover de klachtplicht van toepassing zou zijn, is mogelijk al aan de klachtplicht voldaan indien Californië reeds bij de bestuurder heeft geklaagd over de overdracht van de bewuste percelen. De klachtplicht wordt door de rechter niet ambtshalve toegepast. Dit betekent dat de schuldenaar eerst uitdrukkelijk een beroep op de klachtplicht moet doen, wil de klachtplicht mogelijk toepassing vinden.

De klachtplicht valt uiteen in een onderzoekstermijn en een klachttermijn: de schuldeiser dient (i) ter beantwoording van de vraag of de prestatie voldoet het in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs van hem te verwachten onderzoek te verrichten (ii) binnen bekwame tijd nadat hij heeft ontdekt of bij een dergelijk onderzoek had behoren te ontdekken dat de prestatie gebrekkig is, hiervan kennis te geven aan de schuldenaar. De duur van de onderzoekstermijn hangt volledig af van de omstandigheden van het geval, waarbij onder meer van belang zijn de aard en waarneembaarheid van het gebrek, de wijze waarop dit aan het licht treedt, en de deskundigheid van de schuldeiser.

Verjaring

Een rechtsvordering tot vergoeding van schade verjaart door verloop van vijf (5) jaar na de aanvang van de dag volgend op die waarop zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig (20) jaar na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt.⁷ De verjaring wordt – net als de klachtplicht – door de rechter niet ambtshalve toegepast.⁸ Wanneer de schuldenaar opzettelijk het bestaan van de schuld of de opeisbaarheid daarvan verborgen houdt, dan is dat grond voor verlenging van de verjaringstermijn.⁹ Ook kan het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zijn dat de schuldenaar zich op verjaring beroept.¹⁰

De gebeurtenissen waardoor de schade is veroorzaakt, vallen in beginsel samen met de data waarop de betreffende percelen zijn overgedragen. Dat zijn de data waarop de percelen notarieel zijn geleverd. Wij hebben begrepen dat de notariële akten van levering van de bewuste percelen van Californië aan de toenmalige bestuurder hebben plaatsgevonden op 24 december 2019 respectievelijk 17 december 2020. Als wordt aangenomen dat Californië toen direct bekend was met de schade en de daarvoor aansprakelijke persoon, zouden de vordering op de bestuurder in principe eerst op 24 december 2024 respectievelijk 17 december 2025 verjaren.

De verjaring van een rechtsvordering kan worden gestuit.¹¹ Stuiting kan op verschillende manieren. De meest eenvoudige stuitingshandeling is een stuitingsbrief aan de bestuurder waarin de bestuurder aansprakelijk wordt gehouden en ondubbelzinnig het

⁶ Zie Asser/Kroeze 2-I 2021/201 en vergelijk Hoge Raad 29 november 1996, *RvdW* 1996/236 (Chipshol) r.o. 3.8.

⁷ Artikel 3:310 BW.

⁸ Artikel 3:322 BW.

⁹ Artikel 3:321 lid 1 aanhef en onder f BW.

¹⁰ Hoge Raad 28 april 2000, *NJ* 2000/430.

¹¹ Artikel 3:316 BW.

recht op nakoming van de bestuurdersaansprakelijkheidsvordering wordt voorbehouden. Door een stuitingshandeling begint de verjaringstermijn van in dit geval vijf jaar opnieuw te lopen.¹² Uiteindelijk is het aan Californië om dit vast te stellen / bevestigen en ervoor zorg te dragen dat vorderingen niet onnodig verjaren.

Andere termijnen

Andere termijnen die in dit kader nog het vermelden waard zijn, zijn:

1. de vervaltermijn van één jaar voor het instellen van een vordering tot vernietiging van een vernietigbaar besluit van een rechtspersoon.¹³
Deze termijn vangt aan na de dag waarop het zij aan het besluit voldoende bekendheid is gegeven, hetzij de belanghebbende van het besluit kennis heeft genomen of daarvan is verwittigd. Deze vordering is gericht op aantasting van het besluit van de rechtspersoon. Een aansprakelijkstelling van een bestuurder van een rechtspersoon is echter gericht op vergoeding van schade die de eiser lijdt door de handeling waartoe is besloten. Deze laatstgenoemde vordering neemt de rechtsgeldigheid van het besluit tot uitgangspunt en sluit een zodanige, op onrechtmatige daad gebaseerde, vordering niet uit.¹⁴
2. De verjaringstermijn van drie jaar voor rechtsvorderingen tot vernietiging van een rechtshandeling.¹⁵
Deze termijn vangt, vereenvoudigd gezegd, aan op de dag nadat de vernietigingshandeling aan de partij daadwerkelijk kan worden ingeroepen. Ook hiervoor geldt dat eerst onderzoek gerechtvaardigd kan zijn voordat de termijn begint te lopen. Deze verkorte verjaringstermijn geldt in beginsel niet voor een rechtsvordering tot vergoeding van schade uit hoofde van onrechtmatige daad.¹⁶

3.3 *Rechtsmaatregelen*

Californië is degene die moet analyseren (i) of er vorderingen op haar voormalig bestuurder zijn, (ii) wanneer die vervallen dan wel verjaren en (iii) of in dat kader bepaalde acties moeten worden ondernomen. Aan de hand van de uitkomsten van het lopende onderzoek zal Californië moeten beoordelen of en, in hoeverre, het handelen van de toenmalig bestuurder kwalificeert als onbehoorlijk bestuur. Het is aan Californië om vervolgens te bepalen of zij daarop rechtsmaatregelen kan en wil nemen om de gronddeal terug te draaien c.q. de voormalig bestuurder aansprakelijk te stellen en, zo ja, welke juridische stappen daarvoor benodigd zijn. Hoeveel tijd Californië nodig heeft om hierover besluiten te nemen, kan niet voor Californië worden beantwoord.

Einde notitie.

¹² Artikel 3:319 BW.

¹³ Artikel 2:15 lid 5 BW; let wel, deze termijn geldt niet voor nietige besluiten vergelijk Hoge Raad 21 maart 2008, *NJ* 2009/297 (NSI / Uoti) r.o. 3.5.4.

¹⁴ Hoge Raad 3 juni 2016, *JOR* 2016/233, r.o. 4.1.2.

¹⁵ Artikel 3:52 BW; let wel, deze termijn geldt niet voor nietige rechtshandelingen zie Hoge Raad 21 maart 2008, *NJ* 2009/297 (NSI / Uoti) r.o. 3.5.4.

¹⁶ Hoge Raad 18 september 1992, *NJ* 1992/747, r.o. 3.1.

Aan Provincie Limburg
t.a.v. College van Gedeputeerde Staten
Postbus 5700
6202 MA Maastricht

15 juni 2023

Betreft: Schriftelijke vragen nav ontwikkelingen rondom het Californiëdossier

Geachte College,

Naar aanleiding van de ontwikkelingen rondom het Californiëdossier, en het aangevraagde interpellatiedebat hebben de fracties van de Partij voor de Dieren, PVV, FvD, GroenLinks, D66, Lokaal-Limburg, JA21 en 50PLUS de volgende vragen:

1. Indien er sprake is van onbehoorlijk bestuur kan de bestuurder aansprakelijk gesteld worden, dat dient dan binnen een bepaalde termijn te gebeuren. Kan het College helderheid verschaffen over de juridische termijn inzake de omstreden gronddeal Californië? Wat is de ingangsdatum van de termijn, wat is de einddatum van de termijn en hoeveel tijd neemt het in beslag om tijdig de benodigde juridische stappen te nemen om de gronddeal terug te draaien cq de aansprakelijkheid in te stellen?
2. In hoeverre is gehandeld volgens Sturing in Samenwerking 3.0: het strategisch investeringsbeleid en uitvoeringskader, kortweg SIS 3.0 genoemd? Met andere woorden, in hoeverre heeft het College en ontwikkelingsbedrijf Californië gehandeld volgens SiS 3.0, in het bijzonder aan de relevante passages over vennootschappen in SIS 3.0?

We verzoeken het College om deze twee vragen **uiterlijk 28 juni** schriftelijk te beantwoorden.

Met vriendelijke groet,

PvdD P. Plusquin

PVV R. Claassen

FvD R. Driessen

GroenLinks T. Jetten

D66 M. Jenneskens

Lokaal-Limburg R. Franssen

JA21 P. Schyns

50PLUS A. Fischer